

Иванку (въздиша и клати глава).

Както штешъ говори, ама — мъчно!

ЕВЛЕНИЕ 2.

ПРЕЖНИТЪ И ИСАКЪ.

Исакъ (влиза бързишкомъ).

Новости, славни велможи, новости!

Иванку и Драгомиръ (стреснѣто се обръштатъ къмъ него).

Драгомиръ.

Какви новости?

Исакъ.

Малко сж не тъй добри, ама за рѣшителни хора това е ништо. Виждате ли, азъ обичамъ да правѣхъ философски заключения...

Иванку (нетърпѣливо).

Новоститъ?

Исакъ.

Новоститъ сж за нашата работа.

Драгомиръ.

Че какви сж?

Исакъ.

Тъ сж такива, штото една минута бавение и — ние сме изгубени.

Драгомиръ (безпокойно).

Че какво има, — кажи де!

Исакъ.

Отецъ Иванъ е въ Търново.

Иванку и Драгомиръ (стрѣснѣто се повъзвивавтъ на страна).